

Nikola Tesla

Seminární Práce

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem uvedenou seminární práci vypracoval samostatně, a že jsem ke zpracování této seminární práce použil pouze literární prameny v práci uvedené.

Obsah

1. Úvod	4
2. Začátky	4
2.1 Válka proudů.....	6
3. Bezdrátový přenos elektrické energie	7
3.1 Colorado Springs.....	8

3.2 Zpět v New Yorku.....	9
4. Teslovy zbraně.....	10
5. Teslův systém zářivé energie.....	14
5.1 Elektrostatický náboj Země.....	17
5.2 "Energie nulového bodu?".....	17
5.3 Energie přímo z atomu.....	18
6. Teslovy experimenty s energií éteru.....	20
6.1 Příjmače éterické energie a utajené využití.....	21
7. Využití Teslovy technologie v dnešním světě.....	26
8. H.A.A.R.P.....	30
8.1 Projekt Phoenix.....	33
9. Prof. Dr. Ing. Meyl.....	36
10. Závěr.....	37

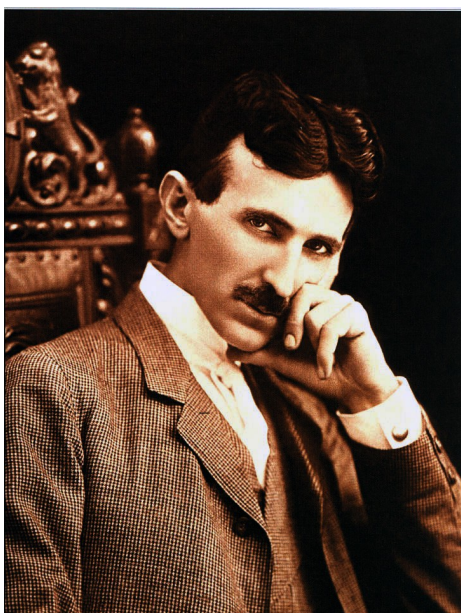
1. Úvod

Toto téma jsem si vybral, jelikož jsem přesvědčený, že Nikola Tesla byl asi nejnadanější fyzik a konstruktér moderní doby. Jeho vynálezy a patenty se používají dodnes a velká

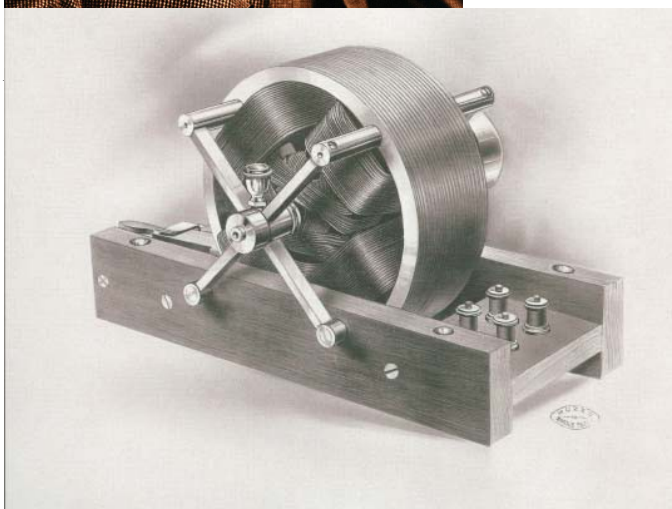
většina jeho ohromujících objevů se bohužel používá jen utajeně a pro podivné účely armády USA, i když by přinesli úplně novou éru a nastala by jiná doba, doba, kterou jsme viděli jen ve filmech.

2. Začátky

Nikola Tesla se narodil 10. července 1856 ve Smiljanu v Rakouském císařství, dnešní Chorvatsko. Vyrůstal v malém a nenápadném domku na okraji vesnice a nikdo ani netušil, co z mladého Tesly jednou může být. Nikola Tesla studoval gymnázium v Karlovarci a potom, co zde střední školu dodělal, odešel studovat na polytechnickou univerzitu do Štýrského Hradce, kde studoval matematiku a fyziku. Už v prvním ročníku, co Tesla studoval na této univerzitě, si profesori všimli jeho nevšedního nadání. Při studiu se Tesla setkal s Gramovým dynamem a po mnoha pokusech s ním se utvrdil v tom, že motory na stejnosměrný proud se nehodí pro praktické využití a v létě 1883 zkonstruoval první motor na střídavý proud. Otec Teslu přesvědčil, aby šel studovat do Prahy na Karlo-Ferdinandovu univerzitu, kterou navštěvoval v roce 1880. Zde byl



ovlivněn Ernestem Machem. Zdržel se pouze jeden semestr, po otcově smrti odešel zpět. V roce 1880 se přestěhoval do Budapešti, kde pracoval v telegrafní společnosti a začal se intenzivně zabývat výzkumem elektřiny, přičemž objevil princip střídavého proudu. O dva roky později se přestěhoval do Paříže a v červnu 1884 se natrvalo usadil ve Spojených státech (občanství USA získal v roce 1891).



Tesla přistál v New Yorku 6. června 1884. Na lodi byl okraden, potkala ho řada nehod a

Ilustrace 2: Teslův motor na střídavý proud

dokonce se připlétl ke vzpouře, která ho málem stála i život, ale nakonec dorazil a vstoupil na americkou půdu se čtyřmi centy v kapse. Tesla přijel do Ameriky, protože se mu ani v Německu, ani ve Francii nepodařilo prosadit motor na střídavý proud a jedinou naději vkládal do setkání s Thomasem A. Edisonem, který byl nejslavnějším vědcem v oblasti elektřiny té doby. Koncem 70. let devatenáctého století byla v New Yorku teprve rozvedana elektřina a lidé často ani nevěděli o co jde. Koně dostávali rány přes podkovy a lidé se začínali děsit. Edison zanedlouho vybudoval první elektrárnu na střídavý proud v nedaleké finanční čtvrti. Podporován byl vlivným bankéřem J.P. Morganem. Tesla se nemohl dočkat, až Edisonvi předvede svůj motor na střídavý proud. Ovšem Edison založil své rozmáhající se podnikání na stejnosměrném proudu a nechtěl na tom nic měnit. Jenže nevýhoda stejnosměrného proudu je, že se na něm nedá měnit napětí a příliš vysoké napětí spálí lidem v domácnostech žárovky. Pro přenos vysokého napětí na větší vzdálenost by bylo potřeba měděného drátu, silného asi jako lidská ruka. Proto chtěl Edison vybudovat hustou síť elektráren, kterou by kompenzoval tyto nedostatky. I přes neshodu názorů Edison najal Teslu, aby zvýšil účinnost jeho dynam na stejnosměrný proud. Tesla nastoupil do Edison Machine Works v roce 1884. Obvykle pracoval přes osmnáct hodin denně! Svůj úkol splnil a šel si tedy za Edisonem pro výplatu, která měla činit až moc podezřelých padesát tisíc dolarů. Edison se ale Teslovi vysmál a Tesla sebral svůj klobouk a odešel. S pomocí několika menších investorů, které velice pracně sehnal, si otevřel jen několik bloků od Edisonovi kanceláře laboratoř. Tam začal vyvíjet prototyp motoru poháněného střídavým proudem, který vymyslel před sedmi lety.

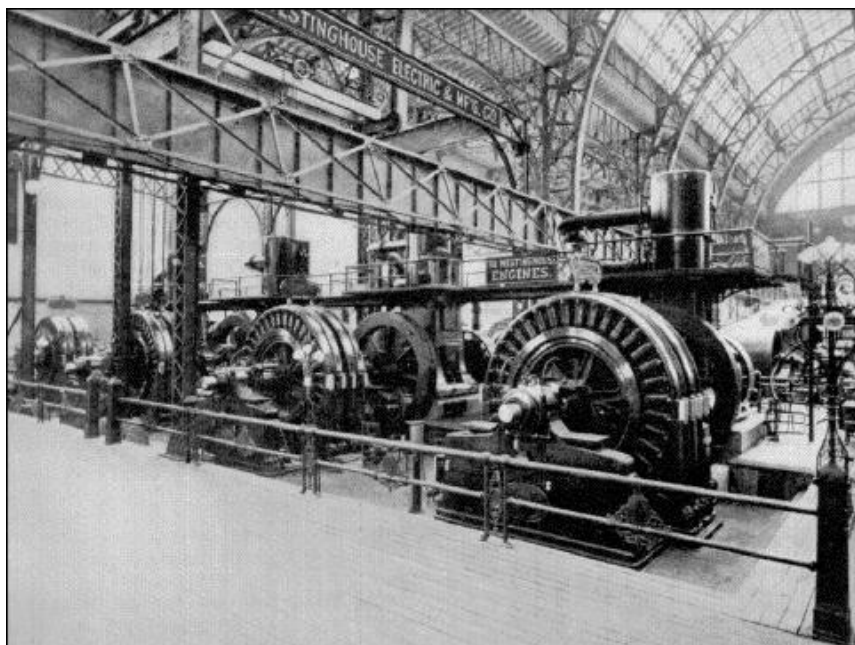
V této době Tesla vyvinul většinu součástí systému výroby a přenosu střídavého proudu, které se používají dodnes. Svůj motor poprvé předvedl veřejnosti v květnu 1888. Věřil, že tento objev přesvědčí o všestrannosti využití střídavého proudu. Během dalších pěti let si Tesla zaregistroval dalších dvacet dva patentů, zahrnujících motory, generátory, transformátory a způsob přenosu elektrické energie střídavým proudem. Jedním z mála,

kteří viděli nesmírný potenciál v Teslových vynálezech, byl průmyslník z Pittsburgu, George Westinghaus. Navštívil Teslu v laboratoři na Mahattanu a nabídl mu 1 milion dolarů za všechny jeho dosavadní patenty a zavázal se, že mu zaplatí 2,50 dolaru za každou koňskou sílu, získanou pomocí jeho motoru. Tesla nastoupil do vlaku směřujícímu ke slávě a bohatství a Edison se mohl závistí roztrhat.

2.1 Válka proudů

Na konci osmdesátých let 19. století vešel do dějin spor mezi Edisonem a Teslou jako „válka proudů“ (či „válka o proudy“). Edisonovým cílem bylo kompletně zdiskreditovat Teslův střídavý proud a byl schopný pro to udělat cokoliv. Prohlašoval, že střídavý proud je zbytečný a nebezpečný a snažil se popularitu Teslových objevů shodit tím, že na veřejnosti usmrcoval střídavým proudem zvířata. „Westinghaus je posel smrti, jakékoliv jeho zařízení uživatele dřív nebo později zabije.“ Tuto nepravdu hlásal Edison všude, kam šel. Edisonův asistent dokonce navrhl, aby se střídavý proud používal při popravách. Při pokusu o takovou popravu byl zločinec zabit až po čtyřech pokusech a očití svědci řekli, že mu z míchy šlehaly blesky. Válka proudů však nečekaně vyvrcholila v roce 1893, kdy se konala světová výstava a měla být poprvé v historii osvětlena elektrickými žárovkami. V roce 1892 vznikla sloučením Edison Company a Thompson Houston Company společnost General Electric. Do soutěže o to, kdo výstavu osvětlí, vstoupili s nabídkou 1 milion dolarů. Westinghaus požadoval polovinu a tak pochopitelně zakázku získal. Tesla měl možnost ukázat, že jeho systém dokáže fungovat i ve velkém měřítku. 1. května 1893 zaplnilo prostory výstaviště na sto tisíc zvědavých návštěvníků. Když nastal čas, rozsvítilo se široké okolí takovým způsobem, jaký do té doby lidstvo nezažilo. Tisíce žárovek a zářivek plnily světlem všechna tmavá zákoutí. Aby Tesla vyvrátil představu, že střídavý proud je nebezpečný, připravil několik ukázek. Na zařízení, nazvaném Columbovo vejce, představil točivé magnetické pole, vzniklé použitím vícefázového střídavého proudu. Tesla měl boty s korkovou podrážkou, bílý smoking s motýlkem a cylindr. Rukou se dotkl vývoje elektrického proudu a najednou ho obklopila fosforeskující záře s jiskrami na okrajích. Pro tehdejší společnost něco úžasného. Společnost George Westinghause později získala od Lorda Kelvina zakázku na obří vodní elektrárnu na Niagarských vodopádech, která dodávala

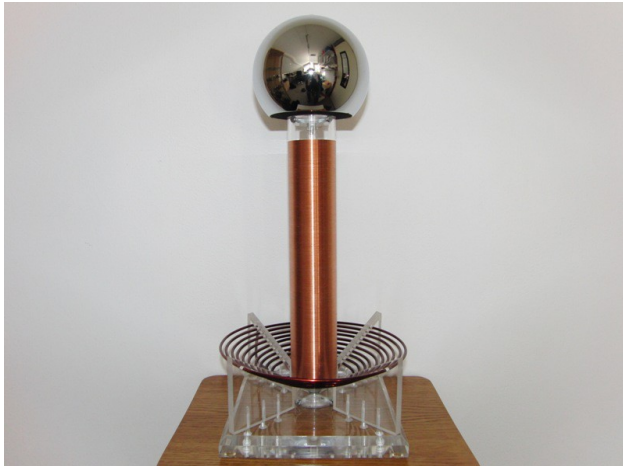
elektřinu i do 600 kilometrů vzdáleného New Yorku. Válka proudů skončila a Teslovi se splnil dětský sen.



Ilustrace 3: Teslovy generátory střídavého proudu na výstavě v Chicagu

3. Bezdrátový přenos elektrické energie

„Moje zkušenosti mě přivádí k tomu, že by se elektřina dala vysílat a přijímat i bez drátů“, řekl Tesla. Protože Westinghaus už jeho služby nepotřeboval, začal Tesla na vlastní pěst pracovat na vysokofrekvenčním zařízení. Tesla vycházel z toho, že světlo je elektromagnetické záření, neboli elektřina, kmitající velmi vysokou frekvencí, jak ostatně dokázal již Maxwell. Prvotním výsledkem pokusů byla dodnes známá „Teslova cívka“. Tato cívka dokáže v podstatě měnit napětí na vysoké hodnoty o vysokých frekvencích, takže prakticky vyslat rádiový signál. Během pokusů v Teslově laboratoři, kam si zval hosty, procházeli těly hostů napětí o vysokých hodnotách. Pak například rozsvědcovali žárovky v ruce, nebo rukou tavili měděné dráty, jako to měl v oblibě Mark Twain. V roce 1890 se Teslovi rozsvítila v ruce vakuová trubice, která nebyla připojena ke zdroji. „Byl to první důkaz toho, že jsem schopen přenášet energii vzduchem“, řekl Tesla. V roce 1892, kdy předváděl různé pokusy s elektřinou po Evropě řekl: „Dovolte mi, abych pronesl pár slov k myšlence, která mi nedá spát. Jsem stále pevněji přesvědčen, že informace i elektřinu lze přenášet vzduchem.“ Toho dne začal závod o sestrojení rádia. Po návratu do New Yorku se plně uzavřel ve své



Ilustrace 4: Model Teslovi cívký

laboratoři a postřehl, že jeho cívký přijímají a vysílají rádiové signály, pokud jsou naladěny, aby rezonovaly na stejné frekvenci. Roku 1896 byl připraven vyslat signál do téměř 80 kilometrů vzdáleného West Pointu, ale těsně před experimentem ho postihla pohroma – jeho laboratoř lehla v plamenech. Teslovi a pár jeho blízkým to nepřipadalo jako náhoda, ale Tesla se nevzdal. V roce 1897

podal patent, který dává základ rozhlasovému i televiznímu vysílání. Tesla si patentoval aparát na transformaci elektrické energie a v roce 1898 Tesla demonstroval první loďku na dálkové ovládání a první rádiem ovládaný prostředek vůbec.

3.1 Colorado Springs

V létě roku 1899 se sem Tesla přestěhoval, aby provedl sérii tajných pokusů. Obyvatelům a reportérům ve městě řekl, že zamýšlí poslat signál z Pikes Peak (nedaleká hora) do Paříže na světovou výstavu v roce 1900. Jeho plány však zacházely mnohem hlouběji. Přišel na to, že umístěním vysílače ve větší výšce lze přenášet proud vrchní částí atmosféry (to souvisí s dnešním systémem vysokofrekvenčních antén HAARP armády USA). Mezitím se Tesla zabýval hlubším studiem blesků. Uvnitř své laboratoře začal sestavovat největší Teslovu cívký na světě, kterou nazýval zesilovací



Ilustrace 5: Laboratoř v Colorado Springs

transformátor. Po jeho pokusech s blesky se ale setkal s velkou nepřízní místních obyvatel, jelikož jeho pokus zničil generátor místní elektrárny. Tesla ale pokračoval v pokusech dalších šest měsíců a později si všiml něčeho podivného. Zaznamenal, že jeho zařízení přijímá rádiové vlny z vesmíru a napsal to v dopise americkému Červenému

kříži.

3.2 Zpět v New Yorku

V roce 1900 se Tesla vrátil do New Yorku a doufal, že už zákonitosti vlesků objevil a také to prohlašoval i s tím, že dosáhne nevídaných výsledků hned, jak se mu podaří postavit elektrárnu podle jeho plánů. Tesla napsal článek do časopisu Century kde říkal, že veškerá energie, která vše pohání vyzařuje ze Slunce. Načrtl schéma antény, kterou



Ilustrace 6: Schéma fungování přenosu el. energie

lze tuto energii odebírat a domníval se, že elektrickou energií lze ovlivňovat počasí a doufal tím v ukončení válek. V létě se přesunul na Long Island a začal zde budovat velkou věž na přenos bezdrátové energie, na kterou dostal finance od bankéře J. P. Morgena a nazval ji Wardencliff.

Jenže v té době už italský vědec Marconi poslal přes Atlantik morseovkou písmeno „S“ a to J. P. Morgana znejistilo o návratnosti jeho investice. I když Marconi k vysílání použil Teslovo zařízení (Tesla řekl, že používá 17 jeho patentů), Morganovi se to zalíbilo, jelikož to bylo levné a dobře prodejné. Teslu to vše ale nechávalo chladným, jenže když šel příště za Morganem pro peníze, Morgan se zeptal na rádiové přenosy, které Tesla sliboval, když dostane peníze. Tesla se přiznal, že doopravdy jde po přenost elektrické energie všude po světě a že by jediná elektrárna klidně mohla napájet miliony spotřebičů. Jenže Teslovi pokusy byli neúspěšné i přes to, že do konce života věřil, že to možné je. Doopravdy se energie rozptýlí v příliš velkém prostoru a nemůže tak např rozsvítit žárovku. Netrvalo dlouho a Teslovi patenty přišly na zmar, když Marconimu byl uznán vynález rádia. Marconi dostal Nobelovu cenu a Teslu vše znechutilo. Tesla se v příštích letech jen ukrýval v chudobě.

4. Teslovy zbraně

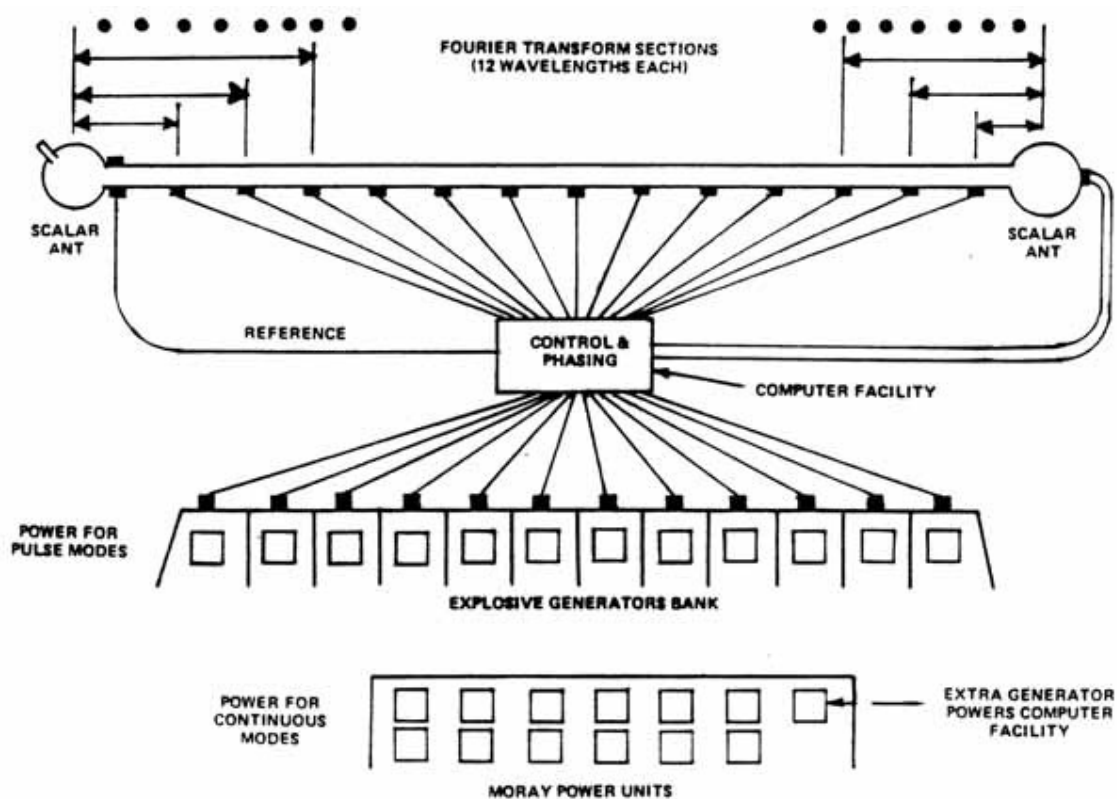
Ve 30. letech 20. století Tesla oznámil další bizarní a strašné zbraně – paprsky smrti, což je zbraň schopná zničit stovky nebo dokonce tisíce letadel na vzdálenost stovek mil, a jeho absolutní zbraň, která je schopna ukončit všechny války – Teslův štít, kterým nic nepronikne. Avšak v té době nikdo tomuto zapomenutému velkému géniovi nevěnoval pozornost. Tesla zemřel v roce 1943, aniž odhalil tajemství těchto významných zbraní a vynálezů.

Naneštěstí Sovětský svaz již dávno objevil účinky Teslových skalárních vln a dokázal je využít jako zbraně. Zde máme místo podrobně se zabývat pouze jednou, a to nejmocnější z těchto děsivých Teslových zbraní, o nichž Brežněv nepochybně hovořil v roce 1975, když sovětská strana při rozhovorech SALT náhle navrhla omezení vývoje nových zbraní "děsivějších než si lidská mysl dokáže představit". Jednou z těchto zbraní je Teslova houfnice, jejíž stavba byla dokončena již v roce 1981 na raketové střelnici v Saryšaganu a je považována buď za velmi výkonný laser, nebo za paprskovou částicovou zbraň.

Saryšaganská houfnice je ve skutečnosti obrovský Teslův skalární interferometr se čtyřmi režimy činnosti. Jeden spojitý režim je Teslův štít, který umísťuje tenkou, neproniknutelnou polokulovou slupku energie nad velkou chráněnou oblast. Třírozměrná slupka je vytvořena interferencí dvou Fourierových rozvojų, třírozměrných skalárních polokulovitých vzorců v prostoru, které jsou párově sdružené do intenzivní kopulovité slupky obyčejné elektromagnetické energie. Molekuly vzduchu a atomy jsou totálně ionizovány, a tedy vysoce vybuzeny, a vyzářují intenzivní světlo. Jakýkoli hmotný předmět, který do slupky narazí, je zasažen ohromným výbojem elektrické energie a okamžitě se vypaří – jako moucha, která narazí na dnes tak oblíbený elektrický zabíječ much.

Pokud je několik těchto kopulovitých slupek koncentricky navrstveno, dokonce ani gama záření a EMP (elektromagnetický impuls) z jaderného výbuchu ve velké výšce nad Teslovým štítem nemůže proniknout všemi slupkami vlivem opakované absorpce, odrazů a rozptylu ve vrstvené plazmě.

V režimu spojitého štítu je Teslův interferometr napájen několika Morayovými generátory volné energie (v angličtině vysvětleny zde <http://www.cheniere.org/books/excalibur/moray.htm>), aby pro štít bylo k dispozici enormní množství energie. Schéma Teslovy houfnice saryšaganského typu je zobrazeno na obr. 7. Výjimečná účinnost Teslova štítu podle Halovy představy je zobrazena na obr. 8.



Ilustrace 7: Schéma Teslovy houfnice

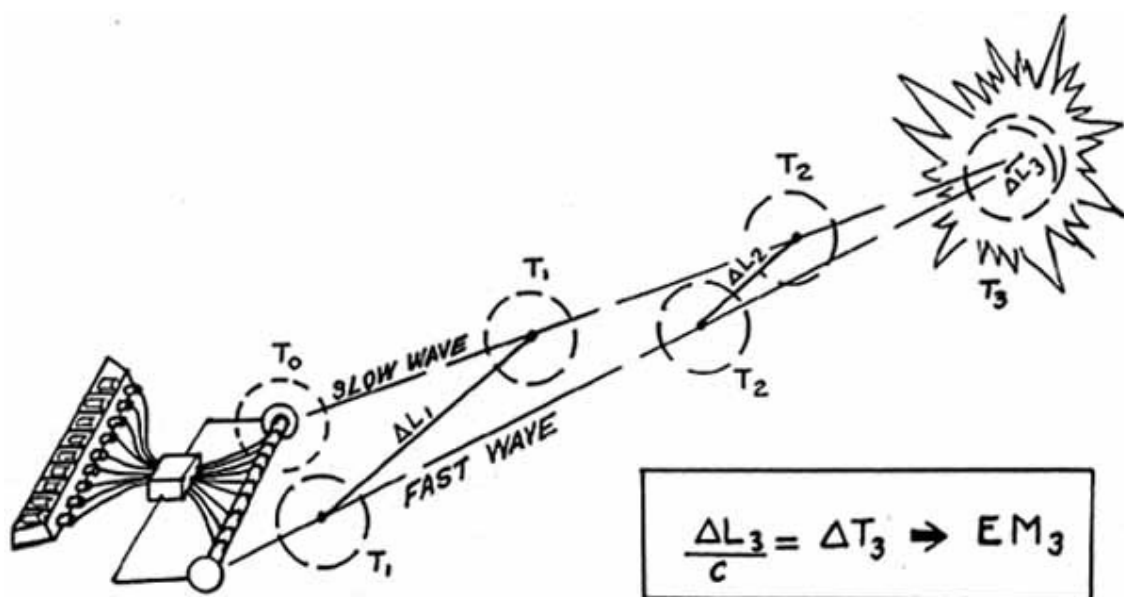
Jak funguje? V pulsním režimu je vypálen jeden třírozměrný impuls skalárního pole ϕ používající dvě oříznuté Fourierovy transformace, z nichž každá obsahuje několik frekvencí, aby bylo dosaženo žádoucího třírozměrného tvaru (Obr.10). To je důvod, proč jsou třeba dvě antény, které jsou od sebe vzdáleny na určitou vzdálenost. Po časové prodlevě vypočítané pro konkrétní cíl je z druhé antény vystřelen další, rychlejší impuls stejného tvaru. Druhý impuls dohoní ten první nad cílovou zónou a dojde k jejich párovému sdružení za okamžitého vytvoření EMP obyčejné vektorové elektromagnetické energie. Mezi houfnicí a cílem nedochází tedy ke ztrátám způsobeným vektorovým přenosem energie. Dále, doba sdružování vln je extrémně

krátká a elektromagnetický impuls (EMP) má účinky podobné jako EMP impuls jaderné zbraně.



Ilustrace 8: Představa Teslova štítu

Tento typ zbraně je to, co ve skutečnosti způsobilo záhadné záblesky nad jihozápadním pobřežím Afriky, zaznamenané v letech 1979 a 1980 satelity Vela. Druhý záblesk byl v infračervené oblasti, takže nebyl viditelný pouhým okem. Záblesky jaderných výbuchů toto nedělají, stejně jako blesky, meteority, atd. Kromě toho, jeden z vědců v ionosferické observatoři Arecibo pozoroval poruchy gravitačních vln, které vykazovaly znaky oříznutého Fourierova rozvoje a efektu stlačení času Teslovy potenciálové vlny, jež se šířily do okolí exploze. Interferometr v impulsním režimu může být napájen buď Morayovými generátory, nebo – pokud by Morayovy generátory selhaly – obyčejnými agregáty se spalovacími motory. Teslova houfnice tedy může vždy fungovat v impulsním režimu, ale v případě, že Morayovy generátory selžou, bude její použití omezené.



Ilustrace 9: Princip vln Teslova interferometru

Ve spojitém režimu jsou emitovány dvě spojitě skalární vlny – jedna je rychlejší než druhá – a ty jsou sdruženy do vektorové energie v oblasti, kde je splněna fázová podmínka. V tomto režimu se objevuje energie ve formě zářivé koule nad cílovou oblastí, která se jeví jako spojitá a trvalá – a toto je tajemství bezdrátového přenosu energie na dálku beze ztrát. To je také tajemství "kontinuálních ohnivých koulí", zbraní schopných zničit stovky letadel nebo raket na jakoukoli vzdálenost. Objem Teslovy ohnivé koule může být značně zvětšen a takto může být vytvořena koule, která nezpůsobí vypaření fyzických dopravních prostředků, ale dodá jim EMP, který zničí jejich elektroniku. Pokud Morayovy generátory anomálně selžou, potom je použit spojitý režim s omezeným napájecím výkonem, ve kterém lze napájení interferometru zajistit pomocí konvenčnějších zdrojů energie, jako jsou magnetohydrodynamické generátory. Potenciál mírového využití Teslových vln je také enormní. Využitím efektu "stlačení času" můžeme dostat antigravitaci, materializaci a dematerializaci, transmutaci a úžasný medicínský užitek. Můžeme také získat podprahovou a nadprahovou komunikaci, například skrze zemi, oceán, atd. Nový pohled na pole ϕ také poskytuje unifikovanou teorii pole, vyšší řád reality a novou super-relativitu. Se svými mozkovými hemisférami je lidská bytost také skalárním interferometrem. A protože mozek a nervový systém vytváří lavinovité výboje, může produkovat (a detekovat) Teslovy skalární vlny přinejmenším v omezeném stupni. Takže člověk může někdy

produkovat anomální časoprostorové efekty na dálku a v čase. Poskytuje exaktní mechanismus pro psychokinezi, levitaci, psychické léčení, telepatii, prekognici, postkognici, vnímání na dálku (remote viewing), atd. To také vysvětluje princip proutkaření a Hieronymova stroje (který zpracovává skalární vlny), když obyčejné detektory nic nedetekují. Bohužel zde není prostor pro rozvinutí důsledků této Teslovy interferometrie pro člověka do všech podrobností. Tato data nejsou na veřejnosti příliš známá, ale ještě vám ukáži lepší kousky.

5. Teslův systém zářivé energie

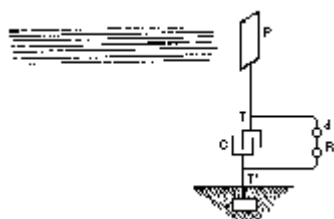
V Brooklyn Eagle 10. července 1932 Tesla tvrdí:

Zapřáhl jsem kosmické paprsky a přiměl jsem je, aby uváděly v činnost pohonné zařízení. Výzkum kosmických paprsků je věc, která je mi velice blízká. Byl jsem první, kdo vynalezl tyto paprsky a přirozeně cítím, že jsou mi blízké, jakoby byly z mého masa a krve. Rozvinul jsem teorii kosmických paprsků a při každém kroku mého výzkumu jsem zjistil, že je zcela oprávněná. Přitažlivost kosmických paprsků spočívá v jejich stálosti. Prší na nás 24 hodin denně, a pokud bude vyvinuto zařízení, které využije jejich energii, nebudou třeba zařízení pro uchovávání energie, která jsou nutná pro zařízení využívající síly větru, přílivu nebo slunečního světla. Všechny mé výzkumy směřují k závěru, že existují malé částice, z nichž každá nese tak malý náboj, že je opodstatněné nazývat je *neutrony*. Pohybují se velkou rychlostí převyšující rychlost světla. Před více než 25 lety jsem začal s úsilím o zapřažení kosmických paprsků a nyní mohu tvrdit, že jsem byl úspěšný ve vývoji hnacího zařízení, které využívá jejich energie. Řeknu to co nejobecněji - kosmické paprsky ionizují vzduch, uvolňují mnoho nabitých iontů a elektronů. Tyto náboje jsou zachycovány kondenzátorem, který je vybíjen přes obvod motoru. Doufal jsem, že postavím motor velkých rozměrů, ale okolnosti nejsou příznivé uskutečnění mého plánu.

New York American, 1. listopadu 1933

Tesla tvrdí, že vynalezl přístroj na zapřažení kosmické energie:

"Tato nová síla pro pohon strojů bude odvozena od energie, která ovládá vesmír, kosmická energie, jejíž centrálním zdrojem pro zemi je slunce, která je všude přítomna v neomezeném množství." Toto schéma je Teslovým prvním přijímačem zářivé energie.



Ilustrace 10: První přijímač zářivé energie

Hromadí statickou elektřinu ze vzduchu a převádí ji na užitečnou formu. Teslův vynález je jednoduchou verzí přístroje T. H. Moraye. Morayovo zařízení používalo jedinečný usměrňovač (RE-elektronku) pro účinné zachycování statické elektřiny z okolního vzduchu. Morayovy oscilační elektronky (magnetronové měniče) využívaly tuto vysokonapěťovou energii, aby generovaly vnitřní sekundární reakci "studené" fúze.

Tyčová anténa, vztyčená ve vzduchu, čím výše, tím lépe, byla připojena k jednomu vývodu kondenzátoru, jeho druhý vývod byl uzemněn. Paralelně ke kondenzátoru bylo připojeno spínací zařízení, které jej periodicky vybíjelo a výsledkem byl oscilující elektrický výstup. T. H. Moray jednoduše rozšířil Teslovu myšlenku použít vysoké napětí k vytvoření iontových oscilací.

Teslova koncepce volné energie byla patentovaná v roce 1901 jako "Přístroj na využití zářivé energie". Patent se odkazuje na "slunce, stejně jako na jiné zdroje zářivé energie, jako jsou kosmické paprsky," takže přístroj pracuje i v noci, kdy jsou dostupné kosmické paprsky. Tesla hovoří také o zemi jako o "obrovském rezervoáru negativní elektřiny."

Tesla byl fascinován zářivou energií a možnostmi volné energie. Crookeho radiometr - přístroj s lopatkami které se otáčejí ve vakuu, když jsou vystaveny zářivé energii - nazval "překrásným vynálezem." Věřil, že bude možné využívat energii přímo. V den svých 76. narozenin na každoročním rituálu tiskové konference Tesla oznámil vynález "motoru poháněného kosmickými paprsky". Když byl otázan, jestli je silnější než Crookeho radiometr, odpověděl, "Tisíckrát silnější."

V roce 1901 byl Tesla jedním z prvních, kdo rozpoznali "zářivou energii". Tesla říká, že

zdrojem této energie je naše Slunce. Došel k závěru, že Slunce emituje malé částice, z nichž každá nese náboj, které se pohybují vysokou rychlostí, převyšující rychlost světla. Tesla dále tvrdí, že tyto částice jsou *neutrony*. Tesla věřil, že tyto neutrony jsou zodpovědné za všechny radioaktivní reakce. Zářící hmota je s těmito částicemi v rezonanci. Zářící hmota je jednoduše převodník jedné formy energie do jiné. Elektrickým potenciálem, který existuje mezi deskou umístěnou ve výšce (plus) a zemí (mínus) se nabíjí kondenzátor. Energie akumulovaná v kondenzátoru je ve vhodných intervalech vybíjena, a přitom může konat práci. Kondenzátor, říká Tesla, by měl mít značnou kapacitu a jeho dielektrikum je vhodné vyrobit ze slídy nejvyšší kvality, aby vydrželo potenciály, které by slabší dielektrikum mohly poškodit.

Tesla nabízí různé varianty spínacího zařízení. Jedním je rotační spínač, který se podobá Teslově řídicímu obvodu, dalším je elektrostatický přístroj, který se skládá ze dvou velmi lehkých membránovitých vodičů, umístěných ve vakuu. Tyto vodiče jsou připojeny ke kondenzátoru, takže jeden má kladný potenciál a druhý záporný. Vlivem elektrostatických sil jsou tyto vodiče k sobě přitahovány, až dojde k výboji a vybití kondenzátoru. Tesla se také zmiňuje o dalším spínacím přístroji, který se skládá z malé vzduchové mezery nebo slabého dielektrického filmu, který se prorazí, když je dosaženo určitého potenciálu.

Tesla na své zařízení obdržel dva patenty, "Přístroj pro využití zářivé energie", patent číslo 685.957, který byl podán 21. března 1901 a udělen byl 5. listopadu 1901. Druhý patent, který byl podán i udělen ve stejná data jako ten první, měl číslo 685.958. V těchto patentech Tesla vysvětluje:

"Slunce, stejně jako jiné zdroje zářivé energie, vrhají nepatrné částice kladně nabitě hmoty, která dopadá na horní desku, jež neustále přijímá elektrický náboj. Opačný vývod kondenzátoru je připojen na zem, kterou lze považovat za obrovský rezervoár negativní elektřiny. Slabý proud elektřiny neustále teče do kondenzátoru, a protože částice jsou nabíjeny na velmi vysoký potenciál, toto nabíjení kondenzátoru může pokračovat, jak jsem skutečně pozoroval, téměř do nekonečna, dokonce až do bodu, kdy dojde k proražení dielektrika."

5.1 Elektrostatický náboj Země

Teslův zájem byl soustřeďovat energii mezi zemí a horní atmosférou a transformovat ji na elektrický proud. Líčil Slunce jako nesmírnou kouli elektřiny, kladně nabitou potenciálem zhruba 200 miliard voltů. Země, na druhé straně, je nabita zápornou elektřinou. Obrovská elektrická síla mezi těmito dvěma tělesy tvoří, alespoň částečně, to, co nazýváme kosmickou energií. Její velikost se mění v závislosti na denní době a ročním období, ale je vždy přítomna.

Kladné částice jsou zastaveny ionosférou a mezi ní a negativními náboji země, v délce 60 mil, je obrovský rozdíl potenciálů - řádově 360.000 voltů. S plyny atmosféry, které fungují jako izolátor mezi těmito dvěma opačnými "skladišti" elektrických nábojů, je oblast mezi zemí a okrajem vesmíru zásobárnou obrovského množství energie. Navzdory velkým rozměrům planety, chová se elektricky jako kondenzátor, který uchovává kladné a záporné náboje, přičemž vzduch používá jako izolátor.

Země má náboj 96.000 coulombů. S potenciálem 360.000 voltů země tvoří kondenzátor o kapacitě 0,25 faradů (farady = coulomby/volty). Jestliže je vzorec pro výpočet energie uložené v kondenzátoru ($E = 1/2CU^2$) aplikován na zeměkouli, vyjde nám, že okolní médium obsahuje $1,6 \times 10^{11}$ joulů nebo 4,5 megawatthodin elektrické energie. Abychom využili tuto vysokonapěťovou energii, musíme udělat dvě věci - vytvořit pokles energie a potom vymyslet způsob, jak nechat tento pokles energie oscilovat.

5.2 "Energie nulového bodu?"

Musíme vytvořit místo v nižším energetickém stavu než okolní médium a, aby energie do něho mohla neustále proudit, musí být energie z něho neustále odčerpávána. Kromě toho, toto místo s nižší energií musí být neustále udržováno na této nižší energetické hladině a zároveň splňovat energetické požadavky připojené zátěže. Elektrická energie, wattsekundy, je součin volty x ampéry x sekundy. Jelikož se perioda oscilací nemění, musí být buď volty, nebo ampéry proměnné v této energetické rovnici systému. V systému se používají cívky s bifilárním vinutím, protože tyto cívky maximalizují rozdíl napětí mezi závity, zatímco proud je minimalizován.

Cívka v našem systému bude potom uvedena do oscilací na její rezonanční frekvenci

vnějším zdrojem energie. Během "nulového bodu" cyklu se cívka bude jevit jako jedna deska kondenzátoru. Jak se napětí na cívce zvyšuje, množství náboje, které může čerpat, se zvětší. Energie, která je přivedena do cívky přes energetické okénko (nulový bod) se zdá být klíčem k úspěchu tohoto systému. Je to v tomto nulovém bodě, kde je energie rozložena na kladnou a zápornou složku proudu. Když energie uniká z tohoto poklesu magnetického pole, vytvoří se silné magnetické oscilace. Správně vyladěný systém může zachycovat a přeměňovat zářivou energii.

5.3 Energie přímo z atomu

System zářivé energie je samooscilující kapacitní systém. Jakmile je jednou uveden do oscilací, spotřebuje velmi málo energie na jejich udržování. Jelikož je to elektrostatický oscilační systém, pohybuje se v něm velmi malé množství náboje během cyklu, to znamená, množství coulombů za sekundu = ampér je malé.

Teslův patent číslo 512.340, "Cívka pro elektromagnety", je velmi zvláštní konstrukce cívky, protože, na rozdíl od obyčejné cívky navinuté např. na válec, tato používá dva dráty vedle sebe, ale konec jedné je připojen na začátek druhé. V tomto patentu Tesla vysvětluje, že dvojitá cívka uloží mnohonásobně více energie než konvenční cívka [1]. Měření dvou cívek stejné velikosti a se stejným počtem závitů, jedna jednoduchá, druhá s bifilárním vinutím, vykazují různá napětí. Tyto Teslovy bifilární cívky mohou být vysvětleny pouze na základě jejich elektrické aktivity. Bifilární cívka je schopna pojmout více náboje než cívka s jednoduchým vinutím. Když pracuje v rezonanci, distribuovaná kapacita bifilární cívky je schopna překonat elektromotorickou sílu cívky, induktivní reaktanci.

Protože v bifilární cívce nepůsobí elektromotorická síla, bránící průtoku proudu, napětí na cívce rychle vzrůstá. Přitom je vykonávána pouze malá práce. Protože jsou jenom malé tepelné ztráty, oscilace jsou udržovány přebytkem náboje, generovaného katalytickými reakcemi atomů, a energie je čerpána z kinetických momentů těchto nábojů. Velmi nízké energetické ztráty umožňují dodávat energii do elektrické zátěže během dosti dlouhé doby bez vnějšího zdroje energie. Po počátečním přísunu energie z vnějšího zdroje bude elektrický generátor fungovat jako velmi efektivní zařízení.

Pohledem do historie je pochopitelné, proč některé vynálezy nejsou komerčně využity. Je to ekonomika, nikoli věda, co je hlavním faktorem. Je známo, že v Teslově době byla proti střídavému proudu silná opozice ze strany mocných finančníků.

Michael Pupin ve své autobiografii píše:

"Kapitáni průmyslu se obávali, že by přišli o své investice do přístrojů na stejnosměrný proud a do továren na jejich výrobu, kdyby systém střídavého proudu získal podporu. Na začátku devadesátých let (19. století) u většiny Američanů převládly nevědomost a falešné představy, protože kapitáni elektrotechnického průmyslu věnovali malou pozornost vysoce kvalifikovaným vědcům."

Philadelphia Public Leader, 2. listopadu 1933: Tesla "spoutává" kosmickou energii.

Vynálezce oznamuje objev náhrady paliva pro pohonné stroje. Říká, že hlavním zdrojem je Slunce. Princip, na jehož základě by energie pro poháněcí stroje mohla být získávána z kosmické energie, byl objeven Nikolou Teslou, proslulým fyzikem a vynálezcem vědeckých zařízení, jak dnes oznámil. Na základě tohoto principu je energie čerpána ze zdroje, který popsal jako "přítomný všude v neomezeném množství", a který může být přenášen dráty nebo bezdrátově z centrálních zařízení do jakéhokoli místa na zeměkouli a bude to znamenat eliminování potřeby uhlí, ropy, plynu a každého jiného běžného paliva, řekl. Dr. Tesla v dnešním prohlášení ve svém hotelu naznačil, že že není daleko doba, kdy tento princip bude připraven pro komerční využití. Na otázku, zda náhlé zavedení jeho principu převrátí současný ekonomický systém, Tesla odpověděl, "Již dnes je ošklivě převrácený." Dodal, že nyní jako nikdy předtím je čas zralý pro vývoj nových zdrojů. "Zatímco v dnešní době teorie volá po výrobě energie v centrálních zařízeních, které vyžadují obrovské stroje, já jsem schopen vypracovat plán pro její využití jednotlivci. Centrálním zdrojem kosmické energie pro Zemi je Slunce, řekl dr. Tesla, ale "noc nepřeruší proud nové energie."

Je jasné, že Tesla nemluvil o atomovém reaktoru. On přímo převáděl ionizované částice generované zářivou hmotou. to není jaderná energie, jak ji známe dnes. Zářivá energie je přímo převáděna na energii elektrickou! Tesla věřil, že Slunce generuje vysoce nabitě částice a že zářivá hmota pouze zprostředkovává přenos energie; je to tento přenos energie, který může být použit pro praktické účely.

6. Teslovy experimenty s energií éteru

*Následující vyprávění o Teslově práci s radiační energií je výňatek z knihy *Secrets of Cold War Technology* od Gerryho Vassilatose, str. 86-93.*

"Fontánové efekty", které obklopovaly jeho stanici nejsou zodpovědné za stále vzrůstající výkon pozorovaný Teslou. Byl výsledkem přísunu éterické energie, které jeho vysílač umožňoval průchod s nízkým odporem. Přicházející éterický tok dával přednost terminálu vysílače před sousední skálou s větším odporem. Tento postupný tok se brzy projevil v zesilujících efektech. Někteří argumentovali, že Tesla pouze ukládal energii v zemi a čerpal ji pro pozdější použití. To je základní omyl, výsledky experimentů z Colorado Springs se skládaly pouze z elektrických efektů (Grotz). Pouze v tomto světle můžeme pochopit evidentní anomální zesilovací efekty éterického fenoménu na fotografiích z Colorado Springs.

Jakmile je éterická energie získána z prostoru, může být dopravena spotřebitelům. Tesla zařídil automatickou aktivaci obvodu pro vysílání éterické energie stanicí. Dolů tekoucí éter byl automaticky odkloněn do vedlejšího obvodu přes kondenzátory. V těchto vedlejších větvích éter pulzoval skrze dielektrika a expandoval přes povrch jeho menších cívek. Takto stimulován k rychlejší pulzaci, byl připraven pro "vysílání". Vysílání probíhalo přes velké vakuové koule, posazené na zvednutých plošinách. V každém domě a továrně měly být umístěny jednoduché a kompaktní přijímače této éterické energie. Testy byly vzrušující. Vzdálené spotřebiče, lampy a motory, reagovaly na tyto mocné pulzace, jako kdyby byly fyzicky spojeny se stanicí dráty. Jeden přijímač byl umístěn 26 mil od vysílací stanice. V ní byl éterický přijímač naladěn na vysílací frekvenci. 200 žárovek v této struktuře, každá o výkonu 50 wattů, v průběhu celého testu jasně svítilo.

Inženýři byli rozlícení. Ti, kdo změškali jeho časný odklon od střídavého proudu k pulznímu, nepochopili velký rozdíl mezi "stacionárními vlnami" a "stojatými vlnami". Žertovné používání specifických termínů bylo Teslovou "obchodní známkou" a mělo mást mysli těch, kteří ho nejvíc kritizovali. S výjimkou hrstky kolegů, kteří ustavičně dělali objevy ve fyzice éteru, většina akademické obce zůstala totálně nevědomá, pokud jde o tuto novou oblast vědy. To například platilo pro Teslovo používání pojmů "frekvence" a "rezonance", které pro Teslu měly zcela jiný význam. Teslova "frekvence"

odkazuje na počet opakování impulsů za sekundu. Teslova "rezonance" odkazuje na podmínky, při nichž éter teče s malým odporem skrze systémy.

Fotografie, které Tesla poslal svým "finančnickům", byly analyzovány a opakovaně přezkoumávány pro jejich skrytý význam. Nikdo nemohl pochopit rafinovanou hádanku, kterou Tesla před ně postavil. Tesla tvrdil, že fotografie proudů éterického bílého ohně vyžadovaly několik minut expozice, aby zaregistrovaly i nejslabší světlo. Většina fotografií byla výsledkem více než dvacetiminutové doby expozice. Existuje několik fotografií, které, přestože jsou údajně výsledkem krátké expozice, jsou pokryty hutnými, silnými bílými proudy. Zesilující transformátor pokračoval ve výboji dlouho po skončení iniciačního impulsu.

6.1 Příjmače éterické energie a utajené využití

Tesla se triumfálně vrátil do New Yorku. Chystal se udělat nový světový precedens. Odvážní kapitalisté byli všude a hledali svou příležitost ke vstupu na trh s "novou energií". Tesla nevěděl, že jeho stanice, jeho věž, velké cívky, kondenzátory a všechny další báječné přístroje, které demonstrovaly volnou éterickou energii světu, byly získány pro demolici. Tesla jednoduše šel dál a zajistil si nové peníze od Morgana a dalších, aby mohl vyvinout plně funkční vysílací stanici průmyslových rozměrů na Long Islandu. Stanici Wardencliff. Wardencliff měla být jeho největším úspěchem. Odsud měl vysílat energii světu spolu s komunikační sítí, která mohla překlenout celou zeměkouli bezpočtem komunikačních kanálů s použitím éterických vln. Několik stanic mělo rozmnožit výkon této první stanice, z níž chtěl vysílat výkon 10.000 koňských sil. Vysílací stanice, podivuhodné vizionářské struktury, která dominovala pohledu na Shoreham, Long Island, nebyla ještě dokončena, když byla také zabavena soudním příkazem a stržena.

Tesla byl předvolán k soudu. Ohromující přepis tohoto jednání byl pořízen panem Lelandem Andersonem, který poté publikoval vynikající monografii s tímto přepisem jako hlavní součástí díla. Tesla řekl, že plakal, když viděl zbořenou věž ve Wardencliffu. Cesta vlakem zpět ze Shorehamu byla naplněna slzami a vypočítáváním všech tragédií, které poznamenaly jeho život. Ale sny tam nezemřely. Při absenci

finančních prostředků na konstrukci jeho gigantických stanic Tesla našel způsob, jak postavit malé systémy, pomocí nichž mohl dosáhnout stejných cílů. Místo velkého kapacitního terminálu použil materiální náhrady, radioaktivní kovy v kombinaci s dalšími hustými prvky, s nimiž byl Tesla schopen zvětšovat pulzaci éteru o velmi vysoké frekvenci.

Teslovi nastaly zlé časy, kdy mu nikdo nechtěl pomoci, ani mu naslouchat. Až na jednoho. Dr. John Hammond Teslu požádal, aby byl stálým hostem v domě jeho rodiny. Zde Tesla s Hammondem sdílel své sny a technologie. Společně s dr. Hammondem vyvinul vědu o robotech a o dálkovém řízení. Tesla, ožebračený nelidským jednáním finančního establishmentu, byl nicméně zcela při životě a cenný pro ty, kteří měli neobyčejné ambice dominovat světovému obchodu s rádií. Po velmi dlouhou dobu byl Tesla "odepsán".

Ale v dalších letech mu svět ukázal svou příznivější tvář. Dlouho potom, co zemřel jeho úhlavní nepřítel, ho vyhledal jiný. Byl zaměstnán Rockefellerem v jejich podniku RCA a dostal za úkol přestavět poruchový Marconiho systém. David Sarnoff Teslovi nedovolil pracovat pod svým jménem! Nicméně, byl to Tesla, nikoli Sarnoff, kdo překonstruoval nezpůsobitelný radiový systém RCA ku prospěchu vlastníků. Je významné, že Teslovi nebylo dovoleno změnit základní konstrukci z vlnového rádia na radiační (radiant) komunikaci. Aby měl úspěch, musel provést jisté zvláštní konverze ve vlnových obvodech rádia, zintenzivnit radiační signály, čímž se činnost obvodů značně zlepšila, a pak zesílené signály převést zpět na vlny. Toho všeho bylo dosaženo uvnitř šasi. Něco z toho je nyní studováno. Tyto Teslovy experimentální modely jsou typické pro Teslův styl -- neobsahují žádné odpory nebo další podobné součástky. Tyto modely používají jednoduché vysílací roury a velký počet symetricky rozmístěných kónických vzduchových cívek.

Když Tesla pracoval pro RCA pod jménem "Terbo", což bylo dívčí jméno jeho matky, udržoval dva přístřešky umístěné v horní části hotelu New Yorker. Jeden přístřešek byl jeho bytem, druhý byl plnohodnotnou výzkumnou laboratoří. Tesla zkonstruoval a postavil malé, kompaktní a přenosné přijímače éterické energie, jejichž výzkumem se zabýval až do své smrti. Tesla dlouho zkoumal použitelnost čisté energie dielektrického pole, proudu éteru, jehož vlastní kmity byly tak rychlé, že věda dosud nenašla způsob

využití této energie. Tesla později dospěl k názoru, že dielektrický proud je složen z radiačních částic éterické povahy. Hledal tudíž přírodní zdroje, v nichž může být přirozené dielektrické pole použito takové, jaké je, bez potřeby gigantických napěťových "šoků" k vybuzení éterických proudů. Tesla věděl, že kdyby bylo možné přímo využívat éterických proudů dielektrika, měl by na dosah ruky svět budoucnosti. Kromě toho, masová výroba tisíců a desetitisíců takových přijímačů energie by byla nezastavitelnou armádou. Armáda trpaslíků, která by nikdy nemohla být stržena.

Důsledky by byly nezměrné. Tesla objevil zcela nový a báječný přístup k starému problému. Protože jeho technologie dosud nevyrostla na úroveň, kde by toto bylo možné, musel zabezpečit účinný, hojný proud éteru pomocí "dodatečných" impulsů. Metoda pomocí vysílače byla drahá, megalomanská a byla snadným terčem pro ty, kteří nenáviděli představu budoucího světa, kde lidstvu vládnou sny. Teslu fascinovala energie dielektrika. Všude se vyskytují emanace, jejichž potenciál zdaleka přesahuje konvenční představy o energii. Rané představy o přírodní radioaktivitě jako o energetickém zdroji byly ničím v porovnání s potenciální energií spojenou s dielektrickými proudy. Nová technologie by využívala neobyčejně krátké pulzující proudy éteru. Toto téma bylo hlavním obsahem většiny jeho tiskových konferencí v pozdějších letech. Studium Teslu přesvědčilo, že zjevně jemná a přirozená síla, která je charakteristická pro energii dielektrického pole je vlastně tok částic, sled ultrakrátkých impulsů. Vyvolání takového řetězu impulsů by vyřešilo všechny energetické potřeby na věčné časy s elegancí zdaleka přesahující jeho zesilovací vysílač.

Dielektrická energie je přirozeným zdrojem neuvěřitelných rozměrů a doslova věčného trvání. Pokud bychom využívali takový kinetický zdroj, mohli bychom se zcela zříci výkonných vysílačů nutných ke stimulaci toku éteru. Tesla často definoval dielektrické pole jako přirozený proud částic éteru, které se zdálo být nemožné využít z důvodu nedostatku vhodných odporových materiálů. Aby bylo možné získávat moment z toku částic dielektrického pole, bylo nutné mít speciální hmotu udržovanou ve zvláštní symetrii. V tom případě by nepřetržitý proud mohl být absorbován přímo a být využíván pro napájení různých zařízení.

Tesla již bral v úvahu předpoklad nabitých částic -- každá reprezentovala ztuha sevřený vír éteru. Síla nezbytně vynaložená takovým éterickým sevřením na krátkou vzdálenost

byla nespočetně velká. Éterické síly udržují zvláštní stabilitu. Krystalové mřížky jsou tudíž místy, v nichž lze očekávat neobyčejně vysoká elektrická napětí. Skutečně, vysoká napětí přítomná v určitých kovových mřížkách, intra-atomických polích energií, jsou enormní. Coulombův gradient mezi středy atomů je elektrostatickým potenciálem, který dosahuje člověku nedostupných úrovní. Pro srovnání, nejvyšší napětí, kterého Tesla jednou dosáhl, bylo zcela bezvýznamné. V těchto stabilních mřížkách Tesla hledal napětí nutná pro iniciaci orientovaných éterických proudů v hmotě. Jakmile takový proud začal, bylo možno jednoduše z takového proudu čerpat energii. V jistých materiálech tyto proudy éteru mohou automaticky produkovat volné elektrony, čili zdroj energie pro existující zařízení. Teoreticky je pak možné "ušít" materiály potřebné pro produkci neobyčejně velké éterické energie s nebo bez doprovodných volných částic. Tesla se zmiňoval o latentní éterické energii sil nábojů, výbušném potenciálu vázaného éteru a o éterické energii vázané v hmotě. V těchto studiích Tesla hledal náhradu pro iniciační impulsy o napětí 100.000.000 voltů, které vyžadoval přírodní zákon pro vybuzení prostorového éteru. Tesla byl však přinucen vzdát se těchto gigantických prostředků podle zákonů, jimiž se neřídí příroda, ale společnost.

Nato Tesla obrátil svoji pozornost od zkoumání gigantických sil k výzkumu mikrosvěta. Hledal způsoby jak rozšířit nesmírné množství malých a kompaktních přijímačů éterické energie. S takovým přístrojem Tesla dokázal pohánět elektrický automobil. Ale s výjimkou zprávy, která bude následovat, máme málo informací o tomto posledním období Teslova života, v němž velmi pravděpodobně neustal jeho hojný proud kreativity do posledních dní jeho života. Informace o tom přichází z málo pravděpodobného zdroje, o němž se Teslovi životopisci zmiňují jen zřídka. Stalo se, že se jistý letecký inženýr Derek Ahlers setkal s jedním z Teslových synovců, který tehdy žil v New Yorku. Jejich známost trvala asi 10 let a jsou známy převážně anekdotické komentáře o dr. Teslovi. Pan Savo oplýval enormním bohatstvím znalostí týkajících se mnoha epizod v posledních letech Teslova života.

Pan Savo, který byl rakouský voják a vycvičený letec, byl nesmírně otevřený ohledně jistých dlouho tradovaných příhod, v nichž se důsledně projevoval génus jeho strýce. Pan Savo oznámil, že se v roce 1931 zúčastnil experimentu s éterickou energií. Neočekávaně, téměř nevhodně byl požádán, aby doprovázel svého strýce na dlouhé cestě vlakem do Buffala. Několikrát během cesty se pan Savo zeptal na důvod jejich

cesty. Dr. Tesla zůstával neochotný prozradit jakoukoli informaci o povaze jejich cesty. Tesla ho přivedl k malé garáži a šel přímo k automobilu značky Pierce Arrow, zvedl kapotu a začal něco montovat. Na místě motoru byl střídavý elektromotor, který byl dlouhý víc než tři stopy a v průměru měl něco přes dvě stopy. Od něho vedly dva tlusté kabely, které připojil na palubní desku. Kromě toho zde byla obyčejná dvanáctivoltová baterie. Motor měl výkon 80 koní. Maximální rychlost rotoru byla 30 otáček za sekundu. Na zadní část vozu umístil 6 stop dlouhou tyčovou anténu.

Dr. Tesla přešel na stranu pasažéra a začal seřizovat “přijímač energie”, který byl zamontován přímo do palubní desky. Přijímač, který nebyl větší než krátkovlnné rádio tehdejší doby, použil 12 speciálních elektronek, které dr. Tesla přinesl s sebou ve skříňce podobné krabici. Pan Savo panu Ahlerovi řekl, že dr. Tesla svůj vysílač, zařízení dvě stopy dlouhé, téměř jednu stopu široké a půl stopy vysoké, sestavil ve svém hotelovém pokoji. Tyto nezvykle konstruované elektronky Tesla řádně nainstaloval do patic, zasunul dvě kontaktní tyče a informoval pana Savo, že zdroj je nyní připraven k provozu. Tesla přečetl hodnoty z několika přídavných přístrojů, ale nevysvětlil jejich účel. Žádný zvuk slyšet nebylo. Dr. Tesla panu Savo podal klíčky a řekl mu, aby nastartoval motor, který okamžitě naskočil. Přestože nebylo nic slyšet, po sešlápnutí pedálu plynu se automobil okamžitě rozjel. Teslův synovec řídil auto bez jakéhokoli dalšího paliva neurčitě dlouhou dobu. Pan Savo jel 50 mil přes město a do okolní krajiny. Auto bylo testováno do maximální rychlosti 90 mph (mil za hodinu), zatímco stupnice tachometru byla do 120.

Po nějaké době, když byli již dost daleko od města, se dr. Tesla rozhovořil. Byl dostatečně spokojen s výkonem svého zařízení i automobilu. Dr. Tesla svého synovce informoval, že zařízení mohlo nejen dodávat neomezeně dlouhou dobu energii autu, ale mohlo také dodávat dostatek energie pro domácnost. Když se zeptal, jak zařízení funguje, Tesla byl zpočátku tajnůstkářský a odmítl mluvit. Mnoho lidí, kteří četli tuto “apokryfní zprávu”, tvrdilo, že to byl výsledek “vysílání energie”. Toto mylné vysvětlení způsobilo další zmatky, pokud jde o toto období Teslovy práce. Velmi pravděpodobně se mu s tímto kompaktním zařízením podařilo to, co se naučil dělat ve velkém v Coloradu a Shorehamu.

Jakmile byli na venkovské cestě, daleko od městského ruchu, Tesla začal přednášet o

této věci. O zdroji pohonu hovořil jako o “záhadné radiaci, která vychází z éteru”. Toto malé zařízení zřejmě účinně čerpalo tuto energii. Tesla hovořil velmi vášnivě o tomto zdroji energie a řekl, že “tato energie je dostupná v neomezeném množství”. Tesla prohlásil, že ačkoli “neví, odkud pochází, lidstvo by mělo být velmi vděčné za její přítomnost”. Ti dva zůstali v Buffalu 8 dní a důkladně otestovali auto ve městě a na venkově. Dr. Tesla také panu Savo řekl, že toto zařízení možná brzy bude používáno k pohonu lodí, letadel, vlaků a dalších vozidel. Jednou, právě než minuli hranice města, zastavili na křižovatce a vedle stojící chodec vesele komentoval, že z výfuku jejich auta nejdou žádné plyny. Pan Savo mu žertem řekl, že nemají žádný motor. Opustili Buffalo a cestovali do předem určené lokality, kterou dr. Tesla znal, staré stodoly vzdálené nějakých 20 mil od Buffala. Dr. Tesla a pan Savo nechali auto v této stodole, vzali oněch 12 elektronek, klíčky od zapalování a odešli.

Později pan Savo slyšel pověsti, že jeden tajemník otevřeně mluvil o přijímači a o zkušební jízdě, načež byl okamžitě vyhozen za “porušení bezpečnosti”. Zhruba za měsíc po této příhodě pan Savo přijal hovor od muže, který se představil jako Lee De Forest, který se ho zeptal, jak se mu líbilo auto. Pan Savo projevil potěšení nad touto záhadnou událostí a pan De Forest prohlásil, že Tesla je největší žijící vědec na světě. Později se pan Savo svého strýce zeptal, jestli byl jeho přijímač energie použit v dalších aplikacích. Byl informován, že dr. Tesla vyjednával s jednou větší loděnicí, zda postaví loď s podobně vybaveným motorem. Kládl mu další otázky, ale Tesla začal být otrávený. Zdá se, že Tesla prováděl tyto testy v přísném utajení z dobrých důvodů. Tesla byl v minulosti několikrát obětí manipulací, pekelných akcí, jejichž zdrojem byl vždy jistý finanční dům. Z tohoto důvodu bylo dokonalé utajení naprostou nezbytností.

7. Využití Teslovy technologie v dnešním světě

Nápadné vakuum, vytvořené všude, kde by mělo být zmíněno Teslovo jméno, který tak významně přispěl k vědě, technice a zlepšil kvalitu našeho života, vyvolává otázku, proč bylo jeho jméno vymazáno z historie téměř den po jeho smrti. Co Tesla objevil, že to tak vyděsilo mocné tohoto světa? Protože již víme o mnoha patentovaných vynálezech, vždy jsem předpokládal, že existují dosud klasifikované práce, které

zdaleka předčí ty publikované, a že byly v realizaci projekty, o nichž Tesla oznámil, že na nich pracuje, nebo je již vyvinul a otestoval, ale "dosud je nedal světu".

Mezi tyto objevy, jejichž samotnou existenci kategoricky popírají příslušníci establishmentu a vědci z korporací, patří takové věci, jako:

- létající talíře na elektrický pohon
- "volná" energie
- alternativní fyzika "éteru"
- Teslova Dynamická teorie gravitace

Z dostupné dokumentace a důvěryhodných zdrojů víme, že tyto objevy a projekty, které Tesla před svou smrtí realizoval, jsou dosud klasifikované. Mezi mnoha jeho patentovanými vynálezy, řadou úžasných objevů a překvapení byly výzkumníky a experimentátory nedávno nalezeny takové objevy, které ukazují, že i ta jeho nejmělejší tvrzení byla ve skutečnosti velmi skromná. Proč dnes skrývat před americkou veřejností něco, co nacisté ukradli před rokem 1934? V případě elektrického pohonu létajících talířů je tento vynález nejen klasifikován, ale je vládou kategoricky popírána samotná jeho existence, zatímco tajní agenti v UFOlogické komunitě tvrdí, že jsou mimozemského původu. Který může být lepší způsob, jak odradit civilní vědce od jejich zkoumání? Existuje bezpočet spekulací, které Teslovy objevy jsou nejtajnější. Po jeho smrti FBI zkonfiskoval tolik Teslových materiálů, že by zaplnily železniční vagón. Tyto materiály se nacházely na čtyřech různých místech a v Teslově hotelovém skladišti, pokoji a trezoru. Z těchto dokumentů bylo uvolněno pro Teslovy jugoslávské příbuzné jenom asi 150.000 dokumentů, které nyní vlastní Teslův institut v Bělehradě. Tyto dokumenty a staré modely, převážně historické povahy, zahrnují většinu publikovaných Teslových materiálů. Velké množství zbylých dokumentů a modelů bylo správcem majetku cizinců ponecháno v neklasifikovaném stavu, protože vládní "experti" prohlásili, že žádný z nich nestojí za to, aby byl klasifikován. V letech 1943-45, kdy do USA přijížděli nacističtí vědci a byla přivážena tajná válečná akta nacistického Německa, v rámci Operace Paparclip, strašáci z letecké základny Wright Patterson spěchali do skladišť správců majetku cizinců a sebrali všechny dokumenty a ostatní materiály, a každý kousek z nich byl klasifikován na nejvyšší úroveň. Vláda žádný z nich neodtajnila. Zbytek Teslových prací je dosud klasifikován - doslova tuny

poznámek, dokumentů, nákrešů a plánů. Vláda rozšířila falešné pověsti, že si "Tesla nikdy poznámky nedělal", což byla nestydatá lež. Poznámky z experimentů v Colorado Springs samotné (1899-1900) jsou tak rozsáhlé, že by vydaly na knihu o velkém formátu o 433 stranách. Vezmeme-li v úvahu fakt, že Tesla pokračoval ve svém záhadném výzkumu v laboratoři v Colorado Springs řadu let - z nichž nemáme žádné poznámky - je to dostatečný důvod k podezření. Z Teslových vlastních slov je známo, že tyto dodatečné experimenty v Colorado Springs byly mnohem rozsáhlejší. V roce 1979, kdy se jistý William R. Lyne snažil získat přístup k Teslovým dokumentům v *J. Robert Oppenheimer Study Center* v LANL (Los Alamos National Labs), vláda připustila, že je vlastní, ale odmítla ho tam pustit pro svůj nízký stupeň bezpečnostního osvědčení. Teslovy práce jsou nyní uloženy, alespoň jejich část, v Los Alamos, Nové Mexiko. Ve stejný den našel plány na výrobu vodíkové bomby v policích přístupných veřejnosti, přesto mu byl odepřen přístup k Teslovým dokumentům. Co může být tajnější než vodíková bomba, co Tesla vynalezl před rokem 1943? Ke konci roku 1974 Lynea začala obtěžovat CIA, jejímž původním záměrem bylo "motivovat" ho, aby přijal místo v exekutivě, které mu později, začátkem roku 1975, nabídl George Bush. Nabídku odmítl a hlouběji se ponořil do intenzivního výzkumu, ale obtěžování pokračovalo a zintenzivňovalo se do takové míry, že byl nucen své výzkumy mezi roky 1986 - 1992 přerušit, což vyprovokovalo první vydání mé knihy *Space Aliens from the Pentagon* v roce 1993. Na konci roku 1995 vyšla podruhé v revidovaném a rozšířeném vydání. Další z jeho knih, *Occult Aether Physics: Tesla's Hidden Space Propulsion System and Conspiracy to Conceal It*, se soustřeďuje na vědu o "éteru" z 19. století, která vedla k Teslově objevu elektropohonu. Kniha také obsahuje několik úžasných staronových objevů "volné energie", které ničí teorii relativity. Teslovým svatým grálem bylo postavit svůj "elektrický létající stroj" a čerpat energii z prostoru. Tento plán zahrnoval teorii radioaktivity, rozvíjenou Teslou v 90. letech 19. století, která byla zcela v rozporu s dnes uznávanou teorií relativity, kvantovou mechanikou a teoriemi o nukleární energii. (Tím nechci říci, že věda, která se nazývá "klasická kvantová mechanika" nemůže být platná, na rozdíl od "relativistické kvantové mechaniky".)

Pro Teslu byla takzvaná "atomová energie" vlastně výsledkem "energie prostoru", vyzařované z kosmu, a která o sobě dává vědět prostřednictvím "radioaktivní" hmoty, která, jak říkal, má zvláštní vlastnost, že reaguje a rezonuje s všudypřítomným

"kosmickým zářením" (termín použitý Teslou před rokem 1900). "Kosmické záření", o němž Tesla hovořil, mělo mnohem vyšší frekvenci než to, které nazýváme "radioaktivní záření", jež bylo pro Teslu výsledkem procesu "snižování", v němž určitá zvláštní hmota reaguje na všesměrové a všudypřítomné kosmické záření - jež nyní nazýváme "záření nulového bodu" (ZPR, Zero Point Radiation) - a přeměňuje je z vyšších frekvencí na nižší, užitečnější a vhodnější frekvence, jako je záření gama, rentgenové, ultrafialové, viditelné a infračervené záření, stejně jako elektromagnetismus a dokonce elektrický proud. Tyto snížené frekvence lze mnohem snáze detekovat a měřit než ZPR. Existence ZPR byla Teslovi dobře známa již v 90. letech 19. století, ale teprve nedávno se stala vědecký přijímaným prokázaným faktem. Toto záření má tak vysokou frekvenci, že normálně prochází prostorem, zemí a našimi těly, aniž by je poškodilo, v konstantní rovnováze, protože jeho krátká vlnová délka normálně nereaguje nebo nerezonuje s atomy většiny látek. Je to takzvaná "radioaktivní hmota" - podle Tesly - která má zvláštní atomovou strukturu, jež reaguje se zářením ZPR a vytváří "radioaktivitu". "Atomová energie" podle Tesly přichází ze ZPR, nikoli z atomů. Kdyby mohl být například kousek radia odstíněn od účinků ZPR, říká Tesla, již by radioaktivitu nevykazoval. Většina přirozeně radioaktivních prvků má velkou hustotu a je "nestabilní" - to jest, jak říkají relativisté, radioaktivní prvky se rozpadají na prvky s nižším atomovým číslem a přitom vyzařují energii. Relativisté - s nimiž Tesla zásadně nesouhlasil - věří, že přirozeně radioaktivní prvky spontánně ztrácejí hmotnost v procesu takového "rozpadu", takže energie vyzářená jako radioaktivita je ekvivalentní ztrátě hmotnosti podle Einsteinovy rovnice $E = mc^2$. To mi vždy připadalo neudržitelné, protože takové prvky by musely, vzhledem ke kosmologickému mýtu o "Velkém třesku", být starší než Země, přestože geologické výzkumy ukazují, že se vytvořily během fyzikálních procesů, které probíhaly v přírodních strukturách zde na Zemi. Kdyby takové prvky byly součástí údajného Velkého třesku, dnes by musely být zcela rozloženy. Na druhé straně, jestliže jsou takové prvky vytvářeny během procesů na zemi průběžně, stejně jako ve vesmíru, prostřednictvím, elektrických, magnetických a dalších fyzikálních sil, jsou důvody pro jejich přítomnost na zemi pochopitelnější. Nemyslím si, že je to pro elitu "národní bezpečnosti" nějaké překvapení. Vědí toho ještě mnohem víc. Jestliže jsou neradioaktivní prvky silami přírody přeměněny na radioaktivní, jaké to jsou procesy? V New York Times v článku z 11. července 1937 (str. 13, 2. sloupec), v

jednom z Teslových slavných narozeninových oznámení, Tesla tvrdil, že vyvinul proces "výroby" radia (přeměnou z jiných prvků), který byl tak účinný, že mohla být libra prodávána za jeden dolar. Také oznámil, že "úplně vyvinul" systém pro mezihvězdný přenos energie. Oznámil, že pracuje v několika laboratořích, ale odmítl prozradit jejich umístění. Jeho funkční model, řekl, "...využívá více než tři tucty mých vynálezů. Je to složitý přístroj, složený z velkého množství součástek." Může vysílat výkon "několik tisíc koňských sil na jiné planety, bez ohledu na vzdálenost, kanálem o průměru menším než půl milióntiny centimetru." Dále řekl, "...to není experiment. Postavil jsem to, předvedl a použil. Uplyne pouze krátký čas, než ho budu moci dát světu." Ten čas nikdy nepřišel. Za méně než šest let zemřel v přítomnosti dvou agentů FBI a německé ošetřovatelky. Nacisté měli jeho plány již od roku 1936 a aktivně je rozvíjeli. Tato fakta demonstrují, že dokonce ve svých 81 letech Tesla prováděl tajný výzkum v několika laboratořích na neznámých místech a pracoval na technologii, která dodnes zůstává vysoce klasifikovaná, o níž široká veřejnost, ani nikdo z International Tesla Society neví téměř nic, protože nám byla zatajena mocnými tohoto světa. Důmyslným výzkumem je možné některá fakta rekonstruovat. Po zaměření se na Teslovu veřejně dostupnou technologii je zřejmé, že dokonce v ní je náznak fantastického a téměř neuvěřitelného. Po podniknutí tohoto kroku je možné z veřejně dostupných zdrojů rekonstruovat mnoho z Teslových neznámých objevů, abychom viděli, co je před námi pečlivě ukrýváno naší vlastní vládou a korporáčními fašisty, kteří ji ovládají.

8. H.A.A.R.P.

Zkratka HAARP znamená High-frequency Active Auroral Research Program, tedy vysokofrekvenční aktivní polární výzkumný program. Oficiálně se jedná o program výzkumu ionosféry, ale prakticky všechna známá fakta svědčí o tom, že HAARP je zbraň, nebo alespoň vojenské zařízení. Pravdou ovšem je, že ionosféry se docela jistě týká. Ionosféra, tedy řídká část atmosféry ve výšce zhruba od 80 kilometrů nad povrchem, obsahuje velké množství nabitých částic (iontů) a kromě jiného umožňuje šíření různých rádiových signálů. Základna HAARP se nachází na Aljašce v oblasti Gakona, což je necelých 150 mil severovýchodně od města Anchorage. Další, poněkud

menší zařízení takového typu je v místě jménem Arecibo v Norsku, třetí je v Portoriku. Podle některých zdrojů jsou další na jižní polokouli (snad dokonce poblíž jižního pólu). Kromě toho je po celé Zemi rozmístěno několik desítek dalších atmosférických "hořáků" mnohem menších rozměrů. Systém pokrývá plochu asi 13 hektarů a je tvořen 180 anténami (12 krát 15 řad), z nichž každá má dva dipólové přenašeče o výkonu 10 000 W. Celá soustava má tedy výkon 3,6 MW (3,6 miliónu wattů). Antény mají dvě kmitočtová nastavení, a to 2,8 až 7 MHz a 7 až 10 MHz. HAARP tedy vysílá elektromagnetické vlnění do ionosféry, přičemž využívá některé její charakteristiky. Ionosféra funguje především jako gigantická "anténa", pomocí níž lze signál zaměřit na kterékoli místo na Zemi. To ovšem není všechno. Za určitých meteorologických podmínek (ty se neustále mění, ale dají se předpovídat) lze ionoféře "ukrást" značné množství elektromagnetické energie, která je tam díky iontům rozmístěna v těžko představitelném množství. Pokud bude celý výkon HAARPU za vhodných podmínek zaměřen na jediný bod oblohy, původní signál se zesílí až tisíckrát, což znamená výkon 3,6 GW, tedy 3,6 MILIARDY wattů. Abyste si udělali představu, tak je to zhruba dvojnásobek výkonu všech vodních elektráren v České republice dohromady. Je třeba podotknout, že prakticky identický systém navrhoval počátkem 20. století geniální Nikola Tesla, ale v tehdejší době nenašel pro své progresivní názory příliš pochopení. Kořeny projektu HAARP sahají do roku 1983, kdy Bernard Eastlund, majitel ropné společnosti ARCO (Atlantic Richfield Oil Company), vzkřísil staré Teslovy teorie o řízené energii, získal patenty na jejich nové využití a přesvědčil americké ministerstvo obrany, aby se jimi zabývalo. Eastlund pak založil divizi APTI (ARCO Power Technologies Inc.), která od roku 1991 pracovala na HAARPU. První ostrý test proběhl v prosinci 1994 a od té doby je systém spouštěn nejméně jednou za měsíc. Nabízí se samozřejmě otázka, k čemu může sloužit vlna s energií miliard wattů. Oficiální stanovisko mluví pouze o výzkumu atmosféry a vesmíru. Tomu ovšem věří jen málokdo. Zařízení je velmi pečlivě hlídáno armádou USA. Objevila se řada teorií o skutečném poslání HAARPU; pominu-li nápady typu zbraně proti mimozemšťanům, pak lze uvažovat zhruba o následujících aplikacích, které jsem seřadil podle jejich pravděpodobnosti.

Jednou variantou je zahorizontální radar. Radiolokátory typu Over-The-Horizon již fungují řadu let, bohužel však stále vykazují tentýž zásadní problém. Jejich přesnost

totiž klesá exponenciálně se vzdáleností, takže sice vidíte za obzor, ale skutečná pozice cílového objektu může být klidně o desítky kilometrů odlišná. Z tohoto důvodu je také zcela nemožné podle OTH radaru cokoli zaměřovat. Na druhou stranu, nespornou výhodou je možnost zachycení letounů STEALTH, alespoň tedy první generace. Například letoun F-117 je vytvořen tak, aby se od něj radarové vlny odrážely směrem vzhůru, a nikoli zpět k vysílači. Paprsek zahorizontálního radaru však letoun zasahuje shora, a odraz zpět nahoru je ta nejlepší možná varianta. Uvážíme-li obrovský výkon HAARPu, pak máme zřejmě co do činění s radarem, který může vytvořit klidně i radarovou "mapu" celé planety. Můj osobní názor na HAARP je ten, že se jedná o součást protiraketové obrany, přesněji řečeno detektor balistických střel. Někteří odborníci zastávají hypotézu, že obrovský výkon HAARPu by dokázal "protlačit" elektromagnetické vlny nejen vzduchem, ale i skrz vodu a dokonce i pevné látky. Nabízí se tak řada možností: komunikace s ponořenými ponorkami, "rentgenové" snímkování Země (šlo by o jakýsi gigantický tomograf), pátrání po podzemních úkrytech, ložiscích surovin či ponorkách. Často se mluví také o detekci aktivity jaderných zařízení, a to hlavíc i reaktorů, případně o monitorování veškeré rádiové komunikace na Zemi. A co třeba štít? Už Nikola Tesla navrhoval vytvoření "elektromagnetického štítu", který by nepropustil žádné cizí těleso (rozuměj zbraň). Je známo, že vědci v SSSR se zabývali myšlenkou ničení balistických raket pomocí ionizace atmosféry, jejíž fyzikální vlastnosti se tímto pochopitelně okamžitě mění. Pokud by k něčemu takovému došlo v dráze letu rakety, následovaly by turbulence a poruchy aerodynamiky, které by při obrovské rychlosti rakety nevyhnutelně způsobily její zkázu. HAARP by tedy mohl vytvořit jakýsi protiraketový "deštník", jehož účinnost by byla stoprocentní. Výborně, a proč zůstat u obrany? Co kdybychom nečekali s "deštníkem" na útok, ale namísto toho tím "deštníkem" nepříteli vzali po hlavě, aby k útoku vůbec nedošlo? HAARP by mohl bez problémů fungovat jako emitér elektromagnetického impulsu, který by svým monstrózním výkonem doslova "usmažil" elektroniku jakékoli družice, zbraně či komunikačního prostředku. A proč neporučit počasí? Ovlivnění počasí je ve skutečnosti docela jednoduché. Přípravy takových systémů proběhly už v 50. letech; roku 1976 podpsalo přes 60 států dohodu o zákazu geofyzikálních zbraní, která ovšem platila na dobu určitou, a to 20 let. HAARP může ionizací či ohřevem atmosféry výrazně ovlivnit proudění vzduchu, a tak způsobit třeba

bouřku, tornádo, extrémní vedra či mrazy. Například je možné kdekoli na světě vyvolat umělý blesk, mnohem silnější než kterýkoli přírodní; vždyť to dokázal Nikola Tesla již na přelomu 19. a 20. století. Teoreticky by snad šlo zasáhnout také podzemní vrstvy magmatu, a tak způsobit zemětřesení. Například jako se stalo v Japonsku, Haiti atd. To proč by to američané dělali tu rozebírat nebudu, jelikož to není předmět mé práce. A co taková kontrola magnetosféry? Ačkoli většina lidí má alespoň nějaké tušení o souvislosti a podobnosti elektrického a magnetického pole, málokdo už ví, že zkrat může nastat nejen v poli elektrickém, ale i v magnetickém. Přesněji řečeno, nejde tu o "zkrat" v pravém slova smyslu, spíše o jeho magnetický ekvivalent (ale z nedostatku jiného výraziva tomu můžeme klidně říkat zkrat). Tady už ale potřebujeme dva kousky zařízení typu HAARPu, mezi nimiž musíme vytvořit spojitě elektromagnetické vlnění. Pokud je správně modulováno a má dostatečně velkou energii, způsobí fázovou interferenci, tj. magnetické pole Země a HAARPu se vzájemně vynulují. Přírodní magnetické pole chrání povrch planety před účinky tzv. slunečního větru, a to tím, že protony tvořící tento "vítr" odklání a zpomaluje. Absence magnetického pole způsobí, že tyto protony začnou předávat svoji energii atmosféře; dojde k mohuté ionizaci, což bude mít zcela fatální vliv na veškerá zařízení využívající principů elektromagnetismu. A jak je to s ovládáním myšlenek? Váhal jsem, zda tuto položku vůbec uvést, protože již zavání teorií o spiknutí – která je pravdivá a dá se dokázat mnoha způsoby, že jsme oběťmi masové manipulace za účelem "svobodné" (jak nám tvrdí média) světovlády, ale to zase není předmět mé práce. Nakonec jsem se přece jen rozhodl se o ní zmínit. Faktem je, že během studené války Sověti i Američané intenzivně pracovali na ovlivňování lidské mysli pomocí drog, elektrošoků i rádiových vln. Teoreticky by HAARP mohl vlnami na frekvencích odpovídajících frekvencím lidského mozku působit na chování lidí, a to i na poměrně rozsáhlém území. Základy tohoto padly po Filadelfském experimentu a projekt, který se tímto zabýval dostal název *Phoenix*. Pojdme si ho alespoň trochu přiblížit, protože úzce souvisí s Filadelfským experimentem a s tím je Tesla neodmyslitelně spojen.

8.1 Projekt Phoenix

V roce 1947 přizvali vysoce postavení lidé z ministerstva obrany USA *Johna von Neumanna* ke zkoumání neúspěchu **projektu Duha - Filadelfského experimentu**.

Neumannova účast byla logická, protože sám byl vlastně ten, kdo projekt Duha vedl po odvolání Nikola Tesly. Toto zkoumání příčin neúspěchu projektu Duha bylo součástí většího projektu, zaměřeného především na ovlivňování počasí - *projekt Phoenix*. Část, zaměřenou na ovlivňování počasí, vedl rakouský vědec *Wilhelm Reich*. Tento muž byl známý psychoanalytik a znal se C. G. Jungem nebo S. Freudem, ale proslavil se hlavně objevem určitého druhu kosmické energie, zvané **orgon**. Jednalo se o jakýsi druh energie, která se zásadně lišila od elektromagnetické energie. O tomto objevu vyšlo také mnoho odborných článků, jelikož Reich za něj dostal vysokého uznání. W. Reich se pak snažil uvést tuto orgonovou energii do souvislosti s Newtonovou koncepcí "éteru" - hypotetická neviditelná substance, která naplňuje vesmír a je nositelem světelných paprsků a jiných záření. Reich tvrdil, že s pomocí orgonu dokáže léčit rakovinu! Jednoho dne si uvědomil, že orgon v podstatě musí ovlivňovat počasí. Přišel totiž na to, že nahromaděné bouřky nesou kvantum "mrtvého orgonu", a tento jev nazval DOR (Dead ORgon). Mrtvý orgon, neboli mrtvá energie, je vlastně energie sestupné spirály. Například každý veselý člověk v sobě nese hodně živého orgonu, zatímco pesimista hodně DOR. Ukázalo se, že mezi mrtvým orgonem a intenzitou bouřky existuje souvislost a Reich prováděl experimenty s redukcí DOR. O svých slibných výsledcích okamžitě informoval americkou vládu, která okamžitě zareagovala. Spojila Reichův objev s existujícími přístroji na kontrolu počasí (to byli přístroje, jako měřiče tlaku, vlhkosti, teploty atd. - nic úžasného) - vznikla radiosonda. Ta byla vynášena balony do atmosféry a pro zlepšení počasí generovala živý orgon, pro zhoršení zase DOR. Je asi snadné si představit, jaký dopad to mohlo mít na bojové operace! A to je technologie stará asi padesát let! Čím asi američané disponují dnes? (přečtěte si sekci HAARP).

Centrála výzkumu se nacházela na Long Islandu v laboratořích Brookhaven. John von Neumann si uvědomil, že k zjištění, proč posádka lodi U.S.S. Eldridge (projekt Duha) utrpěla to co utrpěla, musí se zabývat i "metafyzickými" aspekty! Neumann a jeho lidé začali hned pracovat na výzkumu, proč má člověk, jako biologická jednotka, takové problémy s vlivem elektromagnetických polí, jež ovlivňují časoprostor. Po deseti letech výzkumu se zjevil úžasný závěr! Vědci zjistili, že každý jedinec se rodí s jakýmsi "časovým ukotvením", které skrývá jakási "duše" člověka. Toto časové ukotvení je také nezbytné pro vnímání vesmíru a času, tak jak ho "normálně" vnímáme.

Pokud někdo o toto ukotvení přijde, začne bloudit v "zemi nikoho". Právě to se stalo obětí Filadelfského experimentu. Námořníci ztratili své časové ukotvení, a tím i svou souvztažnost s celým vesmírem, což jim přineslo velké utrpení. Technologie, použitá v rámci projektu Duha, vytváří jskousi umělou realitu. Celou loď i s posádkou přesunula do jakési vakuové bubliny mimo náš časoprostor - ubohá posádka U.S.S. Eldridge se ocitla mimo tok času!

Skupina vědců okolo Johna von Neumanna nyní věděla, kde je problém. Museli dostat členy posádky do časoprostorového vakua a zase zpět, aniž by ztratili své časoprostorové ukotvení. To se povedlo pomocí virtuální reality, kterou Neumann vytvořil s pomocí počítače uvnitř vakua a námořníci si tak zachovali souvztažnost s vesmírem pocitem, že čas dál plyne a nezešíleli.

V průběhu tohoto výzkumu byla objevena ještě jedna skutečnost. Ukázalo se, že působením elektromagnetických vln o určité frekvenci lze manipulovat lidským vědomím! Projekt Phoenix se dostal v roce 1967 do nejvyššího stádia vývoje. Závěrečná zpráva byla předána Kongresu, který kdysi na tento projekt uvolnil finance. Ale když si senátoři uvědomili, jaké důsledky by manipulace vědomím mohla mít, kdyby se dostala do špatných rukou, ukončili celý projekt. Jenže než byl celý projekt pochován, "tajná vláda" (světová elita, která kontroluje i americkou měnu a jejíž chapadla sahají téměř všude - Illumináti - Rotschild, Rockefeller...) si stačila obstarat všechny informace o výsledcích. To se doneslo i k velení armády, které bylo nadšeno touto možností. Jen si to představte, nepřátelští vojáci se vzdají pod vlivem aparatury na manipulaci s vědomím a to bez jediného výstřelu! Během války v Perském zálivu se skupina amerických vojáků a reportér CNN vydali do terénu, kde narazili na skupinu Iráčanů, zakopaných na vrcholku písečné duny. Během přemýšlení, jak je přimět k ústupu, přelétl nad hlavami vojáků vrtulník US Air Force. Za pár vteřin se Iráčané vzdali jeden po druhém s rukama nad hlavou. A to nebyl rozhodně ojedinělý případ. Takových byla spousta.

Financování projektu Phoenix později převzala tzv. brookhavenská skupina (podle laboratoří Brookhaven), která udržovala nejspíše kontakty s "tajnou vládou". Dále byly potřeba vhodné prostory, speciální zařízení a personál. Důležitou součástí byl radar SAGE (Semi - Automatic Ground Environment), už tenkrát považován za zastaralý, pro ovlivňování mysli byl ale ideální. Umožňoval totiž operace na nám již povědomé

frekvenci 425 - 450 MHz. To jsou frekvence pro manipulaci s vědomím. Pro výzkum dala armáda k dispozici vojenský objekt, který splňoval všechny požadavky: Camp Hero v Montauk Pointu.

Montauk Point leží na nejzazším výběžku Long Islandu ve státě New York. Je to velice odlehlé a izolovaná místo, pro tento výzkum geniální. A tady teď měli probíhat experimenty s ovlivňováním lidského vědomí, které měli navázat na projekt Phoenix a tento výzkum dostal původně název Phoenix II, později vešel ve známost spíše jako projekt Montauk.

Pro hlubší přiblížení hlavně taky projektu Montauk doporučuji přečíst text pod tímto odkazem: <http://vedajinak-cz.webnode.cz/news/skvely-text-o-projektu-montauk-a-filadelfskem-experimentu/>



Ilustrace 12: H.A.A.R.P. na Aljašce - soustava takovýchto zařízení prý umí vytvořit na obloze taky hologramy



Ilustrace 11: Radar SAGE v Camp Hero. Hlavní testovací podzemní zařízení je dnes zalito betonem i se stroji, aby se nic nedostalo ven.

9. Prof. Dr. Ing. Meyl

Usoudil jsem, že pan Meyl stojí také za zmínku, jelikože je to člověk, který se snaží reprodukovat Teslu a dokázat, že například energii lze skutečně přenášet bezdrátově a beze ztrát. Je to německý elektroinženýr a fyzik a je profesorem na univerzitě Furtwangen. Meyl odmítá elektrodynamiku na základě Maxwellových rovnic a říká, že jsou neúplné.

Dr. Meyl například hovoří o využití bezdrátového přenosu energie na příkladu auta. Pokud budete mít auto a to bude dostávat energii tímto způsobem (příjmač v autě si

energii nasměruje), nikoli z baterie, musíte také mít systém, jak ze tuto energii budou zákazníci platit, aby se dostala ján k tomu, kdo si ji zaplatil. Takže jsme se dostali zase tam kde jsme – pod kontrolu finančního systému. Ale za to asi pan Meyl nemůže, protože jak sám řekl: "Neustále mě hlídají. Hlídají co dělám, kam chodím a s kým mluvím. Vláda je mi doslova v patách." Dr. Meyl diskutoval tuto možnost s automobilkami, ale zasekl se, když zjistil, že kdyby dal tuto možnost jen jedné takové společnosti, zničil by ty ostatní a to by mělo velký dopad na ekonomiku (protože je postavena na špatných základech). Proto pan Meyl právě vyhledává společnost, která dodává díly všem automobilkám. Jedna nejmenovaná právě zkouší, jestli zařízení funguje a pracuje na plánu využití této alternativy. Největším problémem zůstává zkonstruovat již zmiňovaný přijímač, který by byl v každém autě a také konstrukce platebního systému zůstává oříškem. Do té doby bude profesor Meyl nadále zkoumat skalární vlny, jejich účinky na DNA a elektrodynamiku. Vše si můžete prostudovat na jeho webu www.meyl.eu a zde si můžete také objednat experimentální sady, obsahující malé teslovy cívky atd., ovšem za cenu od 1000 Euro nahoru.

10. Závěr

Nikola Tesla zemřel 7. ledna 1943v New Yorku v přítomnosti dvou agentů FBI a německé ošetřovatelky. Nacisté, kteří měli jeho plány již od roku 1936, je aktivně rozvíjeli. FBI hned po jeho smrti zabavila všechny jeho poznámky.

Tato práce je shrnutím alespoň špetky toho, co bychom všichni měli vědět a co si musíme uvědomovat. Stránky uvedené ve zdrojích doporučuji prohlédnout. Nakonec, proč bychom nemohli znát celou pravdu? Co je na tom všem tak tajné? Bojí se vysoce postavení lidé, že energie zdarma by zničila finanční systém? (Ano, zničila by ho!)

Přesto doufám, že v následujících letech se dočkáme velké změny a to nejen v oblasti energií, ale i v cestování na jiné planety, což s tím vlastně úzce souvisí. Na závěr přikládám jednu odpověď z rozhovoru Jan van Holeyho s jedním, z vysoce postavených američanů (např. Z):

Holey: ...a jak to bude s volnou energií?

Z: „Ach, ta přijde. My ji, především v našich podzemních

zařizování, využíváme již celá desetiletí. Také naše dopravní prostředky jsou poháněny jednou její variantou. Mimochodem, vaše země, Německo, nám v tom pomohla. Byla první, kdo měl úspěchy s antigravitací. Volná energie bude dostupná, ale pod naší kontrolou."

Zdroje:

1. www.free-energy.xf.cz
2. www.wikipedia.cz
3. www.harp.cz
4. www.vedajinak-cz.webnode.cz
5. www.military.cz
6. Oliver Gerchitz – Filadelfský experiment
7. Jan van Helsing – Ruce pryč od této knihy
8. www.meyl.eu
9. www.youtube.com

Fotografie a obrázky:

Ilustrace 1

<http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/archive/d/d4/20100908015657%21N.Tesla.JPG>

Ilustrace 2

http://www.fi.edu/learn/case-files/tesla/medium/tesla_elec_motor.jpg

Ilustrace3

http://www.kerryr.net/images/pioneers/gallery/chicago_generators_lg.jpg

Ilustrace 4

http://hackedgadgets.com/wp-content/2/mini_acrylic_tesla_coil_1.JPG

Illustrace 5

http://www.kerryr.net/images/pioneers/gallery/tesla_lab_lg.jpg

Illustrace 6

<http://i10.photobucket.com/albums/a140/anarchy1999/Online%20comments/wardenclyff.jpg>

Illustrace 7

<http://free-energy.xf.cz/tesla/weapons/fig7b.jpg>

Illustrace 8

<http://free-energy.xf.cz/tesla/weapons/fig8.gif>

Illustrace 9

<http://free-energy.xf.cz/tesla/weapons/fig10.jpg>

Illustrace 10

www.free-energy.xf.cz

Illustrace 11

zdroj: <http://www.bibliotecapleyades.net>

Illustrace 12

<http://haarp.cz/images/haarp-gakona-alaska.jpg>